Lucina Hänninen
Opetusneuvos
Opetushallitus
13.2.2024 OPH-544-2024

Perusopetuksen oppilaiden kansalliset oppimistulokset PISA 2022 -tutkimuksessa; tulokset ja analyysi (O 54/2023 vp)

Eduskunnan sivistysvaliokunta on 30.1.2024 pyytänyt ja kirjallista asiantuntijalausuntoa sekä asiantuntijaa kuultavaksi sivistysvaliokunnan kokoukseen 9.2.2024.

PISA22-tutkimuksen mukaan suomalaisnuorten osaaminen on heikentynyt, mutta osaaminen on edelleen OECD-maiden keskivertoa parempi. Tällä tutkimuskierroksella tulokset laskivat valtaosassa OECD-maita. Suomen tulokset ovat kuitenkin laskeneet yhtäjaksoisesti vuoden 2006 huippuvuoden jälkeen.

Tulosten tulkinnassa ja oppimisen kokonaisuutta arvioitaessa on otettava huomioon, että koulumaailma ei ole irrallaan muusta yhteiskunnasta. Tuloksiin vaikuttavat niin oppiainekohtainen sisältö, kouluyhteisön kehittäminen ja sen ilmiöt kuin yleinen yhteiskunnallinen kehitys.

Opetussuunnitelmien perusteissa on pyritty jo pureutumaan eri osa-alueilta tuleviin haasteisiin laaja-alaisella osaamisella, kuten vaikkapa monilukutaidolla, ja korostamalla koulun toimintakulttuurin ja kielitietoisen opetuksen merkitystä. PISA22-ikäluokka aloitti perusopetuksen vuoden 2004 opetussuunnitelman perusteiden mukaan. Uudet opetussuunnitelman perusteet (2014) ja niiden pohjalta tehdyt paikalliset opetussuunnitelmat astuivat voimaan suurimman osan heistä siirtyessä neljännelle luokalle.

Suomen koulutusjärjestelmän ominaispiirteitä

Suomessa on luottamukseen perustuva järjestelmä, jossa kunnat ja koulut ovat autonomisia toimijoita, eikä esimerkiksi Opetushallituksella ole valvontaroolia. Vapaus kuuluu Suomen koulutusjärjestelmään jo sisäänrakennettuna: kansalliset opetussuunnitelman perusteet määrittelevät raamin, jonka pohjalta kunnat ja koulut laativat omat opetussuunnitelmansa. Suomalainen järjestelmä poikkeaa näin ollen monien muiden maiden järjestelmistä, joissa on yksi kansallinen tai osavaltiokohtainen opetussuunnitelma käytössä kaikissa kouluissa.

Suomessa opettajilla on pedagoginen vapaus valita sopiva opetusmenetelmä ja työtapa. Opettajat vastaavat oppilasarvioinnista. Suomessa ei ole loppukokeita vuosiluokkien päätteeksi. Opettajat valitsevat käytännössä myös käytettävät oppimateriaalit. Sekä opettajia että tutkijoita on osallistettu laajasti opetussuunnitelman perusteiden laadintaan.

Opetussuunnitelmaprosessissa on pidetty arvokkaana sitä, että kunnilla ja muilla opetuksen järjestäjillä on mahdollisuus ottaa paremmin huomioon paikalliset tarpeet ja tehdä omia painotuksiaan. Tiedämme esimerkiksi kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen Karvin arvioista (1:2019, 7:2019), että opetuksen järjestäjillä on erilaiset mahdollisuudet huomioida ja toteuttaa paikallisesti päätettäviä asioita. Opetussuunnitelman perusteet

on havaittu osittain tulkinnanvaraisiksi, minkä vuoksi paikalliset uudistusten toteuttamisen tavat voivat vaihdella. Voi olla, että tällä on vaikutusta myös oppimisen tuloksiin eri puolilla maata.

Opetussuunnitelman perusteet määrittävät tavoitteet ja sisältöalueet laajasti vuosiluokkakokonaisuuksittain (1–2, 3–6, 7–9). Paikallisessa opetussuunnitelmassa määritellään tavoitteet ja sisällöt tarkennetusti vuosiluokittain. Opetushallituksen toteuttamassa paikallisten opetussuunnitelmien analyysissä ilmeni, että kuntien välillä on eroa sekä tavoitteiden ja sisältöjen määrittelyssä että arvioinnin periaatteissa ja käytänteissä.

Vuoden 2014 opetussuunnitelman perusteiden toimeenpanon ja seurannan yhteydessä tehdyissä kyselyissä ja kerätyssä palautteessa pääviestinä on ollut toive, että Opetushallitus määrittelisi keskeisimmät opetussuunnitelmalliset linjaukset kansallisesti, eikä niitä jätettäisi kuntakohtaisesti päätettäviksi. Näitä ovat etenkin arviointiin liittyvät linjaukset sekä vuosiluokkakohtaiset oppiaineiden tavoitteet ja sisällöt. Muutoksia OPS-perusteisiin on arvioinnin osalta tehty jo useita: perusopetuksen opetussuunnitelman perusteita (2014) on täsmennetty arvioinnin osalta ja arviointiluku 6 on uudistettu kokonaan. Sekä päättöarvioinnin että 6. luokan lukuvuosiarvioinnin yhdenmukaistamiseksi on laadittu entistä tarkempi kriteeristö, arvioinnin linjaukset on määritelty tarkemmin kansallisesti, eikä paikallisesti edellytetä linjausten uudelleen määrittelyä. Kansallisesti yhdenmukainen osaamiskuvausten määrittely lisää merkittävällä tavalla arvioinnin yhdenvertaisuutta ja selkiyttää myös opetettavia ja opiskeltavia asioita oppiaineittain. Arvioinnin linjausten tueksi on laadittu tukimateriaaleja ja järjestetty runsaasti koulutuksia.

Oppimisympäristöt, monialaiset oppimiskokonaisuudet ja itseohjautuvuus opetussuunnitelman perusteissa

Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja ja paikkoja sekä yhteisöjä ja toimintakäytäntöjä, joissa opiskelu ja oppiminen tapahtuvat. Koulutiloihin liittyen Opetushallitus ei päätä, minkälaisia kouluja Suomeen rakennetaan, vaan se on kunkin kunnan tai kaupungin poliittisten päättäjien ratkaisu, jossa rakennushankkeiden osana pedagogisessa suunnittelussa toivottavasti mahdollisimman paljon hyödynnetään opetus- ja kasvatusalan ammattilaisia. Opetussuunnitelman perusteissa todetaan, että koulun tilaratkaisuilla kalusteineen, varusteineen ja välineineen on mahdollista tukea opetuksen pedagogista kehittämistä ja oppilaiden aktiivista osallistumista siten, että oppimisympäristöt muodostavat pedagogisesti monipuolisen ja joustavan kokonaisuuden. Tilaratkaisujen kehittämisessä otetaan huomioon mm. ergonomia, esteettömyys ja akustiset olosuhteet. Avoimista oppimisympäristöistä tai mediassa esillä olleista ns. avokonttorikouluista ei opetussuunnitelman perusteissa ole mainintaa. Opetushallituksen selvityksen mukaan edellä mainitun tyyppisiä kouluja on Suomessa n. 1,5 % koulurakennuksista. Kunnat päättävät itsenäisesti minkälaisia kouluja rakennetaan.

Ilmiöoppimisesta ei opetussuunnitelman perusteissa puhuta. Se sekoitetaan usein monialaisiin oppimiskokonaisuuksiin, joiden tehtävä opetussuunnitelman mukaan on auttaa oppilaita yhdistämään eri tiedonalojen tietoja ja taitoja sekä jäsentämään niitä mielekkäiksi kokonaisuuksiksi vuorovaikutuksessa toisten kanssa. Koulun on välttämätöntä opettaa lapsille ja nuorille, miten tietoa hankitaan yhdessä, miten hyödynnetään muita osaajia ja millä taidoilla yhteistyö parhaiten sujuu. Monialaisia oppimiskokonaisuuksia tulee

perusopetuksessa olla yksi jokaisena lukuvuonna. Niiden laajuutta ei ole säädetty, joten vähimmillään se voi olla esim. päivän mittainen projekti.

Itseohjautuvuus ei tarkoita sitä, että lapsi joutuisi itse opettelemaan asioita ilman opettajan ohjausta. Itseohjautuvuus nähdään opetussuunnitelmassa taitona, jota tulee harjoitella, koska lasten ja nuorten on opittava tekemään viisaita ja itsenäisiä valintoja mm. oman elämänsä suhteen. Itseohjautuvuus kasvaa ikätasoisesti vähitellen, kun oppilaita rohkaistaan itsenäiseen ajatteluun ja kestäviin päätöksiin. On ensiarvoisen tärkeää, että oppilas oppii itse erilaisissa tilanteissa hankkimaan ja käsittelemään tietoa itse, itseohjautuvasti, koska aikuinen ei voi olla vierellä kaikissa niissä tilanteissa, joissa oppimista tapahtuu.

Opetushallituksen huomioita PISA-tutkimuksen tuloksista

Oppimistulosten alueelliset erot

Suomessa koulujen väliset osaamiserot ovat perinteisesti olleet osanottajamaiden pienimpiä. Vaihtelu on kasvanut, mutta on yhä keskivertoa vähäisempää. Koulujen sisäinen vaihtelu oppilaiden osaamisessa kääntyi jyrkkään nousuun 2018 jälkeen ja on OECD-keskivertoa suurempaa.

Alueellisissa oppimistuloksissa on eroa, vaikka erot ovat edelleen OECD-maiden pienimmät. Sekä kansainvälisten että kansallisten oppimistulosten arviointien perusteella on ollut nähtävissä jo pidemmän aikaa alueelliset erot oppimistuloksissa.

Pääkaupunkiseudun erityispiirteenä on muuta maata suurempi vaihtelu osaamisessa. Kansallisen arvioinnin mukaan alueiden välillä näyttää olevan aiempaa suurempia eroja osaamisessa. Karvin matematiikan oppimistulosten arvioinnissa 2021 kiinnitti huomiota erityisesti heikkojen oppilaiden suuri määrä Lapin ja Itä-Suomen AVI-alueilla. Myös PISA22-tutkimuksessa Itä-Suomen osaaminen erottui muuta maata heikompana, sen sijaan Pohjois-Suomen nuoret pärjäsivät hyvin. Opetushallitus kohdentaa koulutuksiaan myös alueellisesti siten, että opettajien ympäri Suomen olisi mahdollista osallistua.

Oppilaan sosioekonomisen taustan vaikutus oppimistuloksiin

Sosioekonominen tausta (vanhempien koulutus, ammatti ja varallisuus) on kaikissa maissa yhteydessä oppilaan osaamiseen. Suomessa kotitaustan vaikutus tuloksiin on vähitellen kasvanut ja on nykyään OECD-maiden keskitasoa. Sosioekonominen tausta näkyy opiskelumotivaatiossa ja oppimistuloksissa erityisesti silloin, kun kyse on ns. moniongelmaisista perheistä (vanhempien työttömyys, köyhyys, päihteet jne.), joiden määrä on kasvanut. Lasten on vaikea keskittyä koulunkäyntiin ja sen vaatimuksiin, jos perheellä ei ole mahdollisuutta tukea koulunkäyntiä. Vuorovaikutuksen, lukemisen ja opiskelumotivaation malli opitaan kotoa, ja syrjäytyminen on ylisukupolvinen ilmiö. Erilaiset taustatekijät kietoutuvat usein toisiinsa.

Kunnat voivat pienentää koulujen eroja. mm. omalla asuinaluesuunnittelullaan, infrastruktuurin kehittämisellä, koulujen uudistamisella ja kehittämisellä sekä oppilaaksiottoalueiden määrittelyllä. Sosioekonomisen taustan huomioiminen on ollut keskiössä tasa-arvoisen peruskoulun tavoitteiden ja toimien suunnittelussa viime vuosina osana hallituksen kärkihanketta.

Erot tyttöjen ja poikien oppimisessa

Koulu on saatava kiinnostavammaksi myös pojille. Siinä voivat auttaa esimerkiksi koodaus ja robotiikka. Digitalisaatio voi myös auttaa poikia saamaan parempia tuloksia, samoin monipuoliset työtavat, tutkimuksellinen opiskelu ja monialaiset oppimiskokonaisuudet. Digitalisaatiossa on tärkeää erottaa esim. mobiililaitteiden opetus- ja viihdekäyttö ja määritellä eri laitteiden käyttöön selkeät ohjeet.

Myös lukemiseen innostaminen tukee poikien koulumenestystä. Pojille tulisi löytää heitä kiinnostavia tekstejä ja tarinoita. Vuoden 2014 OPS-perusteissa korostuvat motivaatio ja oppimisen ilo. Oppilaiden oma osallisuus opetuksen suunnittelussa, esimerkiksi mahdollisuus itse valita mielekkäitä tekstejä luettavaksi, voi myös auttaa. On myös tärkeää tukea poikien matkaa lukijasta omien tarinoiden ja tekstien tekijäksi.

Maahanmuuttotaustaiset oppilaat

Maahanmuuttotaustaisten oppilaiden oppimiseen vaikuttavat kotoutuminen, uuteen kulttuuriseen kontekstiin sopeutuminen, toisen kielen oppimisen vaihe sekä erilaiset koulutustaustat. Jos opetuskielen oppimista ei riittävästi tueta, motivaatio oppimiseen heikkenee**.** Koulun opetuskielen ja tiedonalojen kielten oppimisen vaihe on kuitenkin erotettava varsinaisista oppimisvaikeuksista. Oppimistuloksia sinänsä selittävät myös maahanmuuttotaustaisilla oppilailla oppilaan taustaan liittyvät tekijät, kuten sosioekonominen tausta. Oppilaan taustaan liittyvät tekijät eivät kuitenkaan selitä kokonaan osaamiseroja.

Kielitietoinen opetus on avainasemassa niin maahanmuuttotaustaisten kuin kantaväestön oppilaiden oppimistulosten parantamisessa. Jokaisella oppiaineella on oma kielensä, tekstikäytäntönsä ja käsitteistönsä. Kielitietoisessa koulussa jokainen aikuinen on kielellinen malli ja jokainen opettaja myös opettamansa oppiaineen kielen opettaja. Kielitietoisuuden toteutuminen ja kehittäminen koulussa ja oppilaitoksessa edellyttävät opettajien yhteistyötä, jolle tulee luoda rakenteet ja toimintaedellytykset. Tässä koulun johto on avainasemassa. Opetushallitus tukee kielitietoisen opetuksen edistämistä esimerkiksi Kieppi-hankkeen toimenpitein sekä kehitetyn Roadmap-toimintamallin avulla.

Opetustuntien määrä Suomessa ja OECD-maissa keskimäärin

Suomessa pakollisten oppituntien kokonaismäärä 9-vuotisen perusopetuksen aikana on useimpia EU- ja OECD-maita maita alhaisempi.

Maiden välillä on suurta vaihtelua pakollisten oppituntien kokonaismäärässä, eli siinä, kuinka monta oppituntia perusopetuksen aikana kaikissa oppiaineissa yhteensä on oppilaille tarjolla, sekä siinä, kuinka monta oppituntia tietylle aineelle on suunnattu. Myös perusopetuksen pituus vaihtelee. Maiden välillä on eroja myös siinä, mitä oppiaineita oppiaineryhmiin sisältyy.

Oppiainekohtaisissa vertailuissa tuntimäärien sijaan verrataan usein oppiaineiden suhteellisia osuuksia. Tietyn oppiaineen tai oppiainekokonaisuuden osuus lasketaan suhteuttamalla sen tuntimäärä kaikkien pakollisten tuntien kokonaismäärään. Vertailun tiedot koskevat lukuvuotta 2022–2023. Maiden välisen vertailtavuuden vuoksi oppitunnit on muutettu 60 minuutin mittaisiksi.

Pakollisten oppituntien määrä sekä joidenkin oppiaineiden osuudet kaikista pakollisista oppitunneista perusopetuksessa tai sitä vastaavalla tasolla (primary & lower secondary) 2002/23

	Pakolliset oppitunnit yhteensä	Äidinkieli %		Matematiikka %		Luonnontieteet %	
		alakoulu	yläkoulu	alakoulu	yläkoulu	alakoulu	yläkoulu
Suomi	6384 h	23	12	15	13	10	16
OECD-keskiarvo	7634 h	25	15	16	13	7	12

Lähde: OECD Education at a Glance 2023

Hallitusohjelma sisältää suunnitelman perusopetuksen vähimmäistuntimäärän lisäämisestä 3 vuosiviikkotunnilla laajentamatta opetussuunnitelmaa. Opetus- ja kulttuuriministeriön esitys oppituntien kohdentamisesta 1–2. luokkien äidinkielen ja kirjallisuuden opetukseen (2 vvt) sekä 3-6. luokkien matematiikan opetukseen (1 vvt) on parhaillaan lausuntokierroksella. Opetushallitus tukee lisätuntien toimeenpanoa kunnissa.

Perusopetuksen kehittämistyö Opetushallituksessa

Suomessa on jo havahduttu siihen, että oppilaiden kiinnostus luonnontieteiden opiskelua ja luonnontieteellisiä aloja kohtaan on heikentynyt. Opetus- ja kulttuuriministeriö julkaisi vuonna 2021 kansallisen LUMA-strategian (luonnontieteet ja matematiikka), jonka toteuttamiseen Orpon hallitus on sitoutunut. LUMA-strategiaa täydennettiin syksyllä 2022 toimenpidesuunnitelmalla**,** joka on laadittu eri toimijoilta saatujen aloitteiden ja ehdotusten pohjalta. Suunnitelma sisältää konkreettiset toimenpiteet sekä niiden toteuttamisen aikataulun ja vastuutahot. Vastuutahoina on laajasti paitsi opetus- ja kasvatusalan toimijoita, myös elinkeinoelämä ja järjestöjä. Opetushallitus osallistuu toimenpiteiden toteuttamiseen.

Opetushallitus tukee opettajien osaamisen kehittämistä erilaisin jatkuvan oppimisen keinoin, kuten täydennyskoulutuksilla ja jakamalla osaamista kouluissa ja oppilaitoksissa sekä erilaisissa verkostoissa. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan myönteistä suhtautumista matematiikkaan leikin ja tutkivan otteen sekä lukumäärä- ja muototietoisen ympäristön avulla. Vastuutahoja ovat työnantajat, kouluttajat sekä koulutuksen hallinnonala.

Lukutaidon kehittyminen on kansallinen, yhteinen tehtävämme. Päiväkodit, koulut ja oppilaitokset ovat tärkeässä roolissa, mutta tarvitsemme mukaan koko suomalaisen yhteiskunnan sivistystä puolustamaan. Koulu ei yksin kehitä lukutaitoa, vaan monilukutaitotutkimusten mukaan esimerkiksi verkkolukutaitoa opitaan paljolti omatoimisesti (esim. ICILS-tutkimus). Perustaa monilukutaidolle rakennetaan jo varhaiskasvatuksessa. Kirjastot, kulttuuritoimijat ja järjestöt tekevät merkittävää lukutaidon edistämistyötä.

Nykyisissä opetussuunnitelman perusteissa (2014) on otettu monin tavoin huomioon huoli lukutaidon heikkenemisestä. Lukeminen ja lukutaito nähdään nyt entistä selkeämmin osana kaikkea oppimista. Opetussuunnitelman perusteet korostavat toimintakulttuurin vaikutusta oppimiseen. Näyttää siltä, että tältä osin opetussuunnitelman käyttöönotto on edelleen kesken, eivätkä esimerkiksi kielitietoisen opetuksen periaatteet vielä ole kyllin tuttuja kaikille opettajille.

Tilanteeseen reagoitiin myös vuonna 2017 aloitetulla, OKM:n rahoittamalla ja Opetushallitukseen sijoitetulla Lukuliike-toiminnalla sekä 2021 julkaistulla Kansallisella lukutaitostrategialla. Näiden jälkeen toiminta on jatkunut Lukutaito-ohjelmana. Opetushenkilöstölle on järjestetty OPH:n myöntämällä rahoituksella runsaasti täydennyskoulutusta lukutaidon ja lukuinnon kehittämisestä. Vuosina 2018–2022 OPH on rahoittanut luku- ja kirjoitustaidon opettamista tukevia hankkeita 3,5 miljoonalla.

Kun oppimistuloksiin ja niiden kehitykseen halutaan vaikuttaa, huomioon on otettava kaikki seuraavat osa-alueet:

- Oppiainekohtaiset toimet, kuten opetussuunnitelmien perusteiden sisältö ja oppimateriaalit. Opetussuunnitelman perusteista vastaa Opetushallitus ja paikallisesta opetussuunnitelmasta koulutuksen järjestäjä eli kunta.
- Kouluyhteisön kehittäminen ja siinä olevat tietyt haasteet, kuten oppijoiden tarpeiden monimuotoistuminen ja motivaatio, kuntien toisistaan eroavat taloudelliset tilanteet ja muut resurssit, koulun toimintakulttuurin kehittäminen ja johtaminen sekä opettajien osaaminen ja mahdollisuus täydennyskoulutukseen.
- Yleinen yhteiskunnallinen kehitys, kuten eriarvoistumiskehitys tai muutokset lasten, nuorten ja perheiden arjessa.
- Lasten, nuorten ja perheiden moniammatillinen tuki hyvinvoinnin edistämisessä ja korjaavissa toimenpiteissä.

Monimutkaiset yhteiskunnalliset ilmiöt eivät ole pelkästään opetushallinnon voimin ratkaistavissa. Opetushallitus pyrkii tunnistamaan niitä tekijöitä, joihin voimme vaikuttaa itse ja muiden kanssa yhdessä.

Opetushallitus näkee erittäin tärkeänä tukea oppilaitosten toimintakulttuurin kehittämistä kokonaisuutena siten, että toiminnassa korostuvat lasten ja nuorten osallisuus ja hyvinvointia edistävä pedagogiikka. Tähän tähtää myös tuorein opetussuunnitelman perusteiden muutos kouluun kiinnittymisestä ja poissaolojen seurannasta. Muutos tuli voimaan 1.8.2023, ja sen toimeenpanoa kunnissa on tuettu laajasti alueellisella koulutuksella ja webinaarein.

Opetushallitus vahvistaa yhteistyötä eri tutkimushankkeiden kanssa esimerkiksi pyöreän pöydän keskusteluin, joissa asiantuntijat ja tutkijat jakavat ajatuksiaan. Opetushallitus on myös mukana kolmessa Suomen Akatemian Strategisen tutkimuksen neuvoston rahoittamassa hankkeessa vuorovaikutuskumppanina.

1. **EduRESCUE**, Resilientti koulu ja koulutus. Konsortion johtaja professori Marja-Kristiina Lerkkanen, Jyväskylän yliopisto (PANDEMICS-ohjelma, 3,8M€, 09/2021-12/2024)
2. **Right to Belong**, Oikeus osallisuuteen: Yksinäisyyden ja ostrakismin vähentäminen lapsuudessa ja nuoruudessa. Konsortion johtaja professori Niina Junttila, Turun yliopisto. (YOUNG-ohjelma, 3M€, 10/2022-09/2025)
3. **SchoolWell**, Kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin koulu. Konsortion johtaja professori Kirsi Pyhältö, Helsingin yliopisto. (YOUNG-ohjelma, 3M€, 10/2022-09/2025)
4. Lisäksi Opetushallitus on mukana Suomen Akatemian lippulaivaohjelman hankkeessa **Koulutuksen tulevaisuus (EDUCA),** joka on viime syksynä arvioitu erittäin korkeatasoiseksi. Syksyllä saadun tiedon mukaan Suomen Akatemia tekee rahoituspäätökset lippulaivahankkeista tammikuussa 2024.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on aloittanut oppimisen tuen kokonaisuudistuksen. Opetushallitus on mukana lainsäädännön suunnitteluprosessissa, ja omalta osaltaan aloittaa samanaikaisesti tulevan opetussuunnitelman perusteiden uudistamisen oppimisen tuen osalta.

Opetushallitus on aloittanut oman selvitystyönsä perusopetuksen tulevaisuudesta ja kehittämisestä. Opetushallitus määrittelee perusopetuksen kehittämiseksi linjaukset kehittämisen suunnasta ja näkemykset tulevaisuuden tarpeista. Opetushallitus kokoaa linjausten tueksi oppiaineiden sekä opetussuunnitelman perusteiden yleisen osan ehdotukset nykytilasta ja kehittämistarpeista, joilla luodaan pohjaa oppiaineiden ja opetussuunnitelman eri osa-alueiden kehittämiseen. Linjausten pohjana käytetään laaja-alaista tutkimusperustaista tietoa.

Opetushallituksen kehittämistyö linkittyy vahvasti mm. opetus- ja kulttuuriministeriön Peruskoulun tulevaisuustyöhön, oppimistulosten vahvistamista ja osaamistakuuta valmistelevan ja väestökehityksen työryhmien työhön, oppimisen tuen uudistamistyöhön ja Pisa-tulosten analyysiin. Työssä hyödynnetään laajasti myös kansallista arviointitietoa, kansainvälistä vertailutietoa sekä tutkimus-, ennakointi-, tilasto- ja käyttäjätietoa.